

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות מה.

עין משפט
נר מצוה

בה א מיי פ"ג מהל'
נערה בתולה הל' ז
סמג עשין נה:
ב ב מיי שם ופ"ג מהל'
אסורי ביאה הלכה י
סמג שם:
ב ג מיי פ"ג מהל'
אסורי ביאה הל' ח:
ב ד מיי פט"ו מהל'
שננות הל' י:

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמתחלה מקשה ממוציא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסבירא אמרינן דיה דמדין בסקילה ולא אמרינן הוילי ואישתני גופא אישתני קטלא הילכך מקשה דגבי נערה המאורסה נמי לית לן למימר דאישתני קטלא ומשני רבא שאני

מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסבירא אמרינן דיה הכי אלא משום דאשכחן דחדית דיה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הוילי ואישתני דינא אישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלא הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוציא שם רע דווקא דבעל (א) אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא מוציא שם רע חייב סקילה אפילו זינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו מוציא שם רע בחנק ולפי זה הא דקמני לעיל צאו לה עדים בבית חמיה שזינתה צביא אציה לרצא דאיירי מוציא שם רע דאי לא הוילי שם רע הוילי לרצא בחנק דכיון דאישתני דינא אישתני קטלא וצדין דהוה ליה לאסוקי לעיל דהוה צריכתא צאו לה עדים בבית חמיה שזינתה צביא אציה ולא הוילי ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג דלידה ולא ה"ל למנקט בסיפא סברה ולצסוק בגרה אלא משום דעיקר צריכתא אתא לאשמועינן דיני פתח צית אב וכוון דקאי מציעתא נערה המאורסה צצאו לה עדים בבית אציה מסיק נמי סברה ולצסוק בגרה צביא אציה צמה שעומד צו השתא (א) ויהא דקמרא וילי מוציא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוציא ש"ר ה"פ וילי מוציא ש"ר על האיסורין דאיירי ציה קרא הו' בסקילה אצל ק"ק דמני בשמעין (לקמן מו.) לא אמר לעדים צואו והעדויו וכן מעידין מאלהין היא חוממיה מקדימין לבית הסקילה אלא אפי' בלא הוצאת ש"ר לא אמרינן הוילי ואישתני דינא אישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הכי הוילי ש"ר וחדית דיה רחמנא ורצונו שמואל מפרש שאני מוציא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא צלא הוצאת שם רע חזינתה אחר חופה בחנק וילי מוציא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין בסקילה דהכי משתמע קראי דכתיב ואם אמת היא כו' ולא נמצאו בתולים לנערה וסקילה משמע דכל ענין שלא נמצאו לה בתולים הוילי בסקילה ואפילו זינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח צית אציה וזינתה תחתיו אין כאן פתח צית אציה היינו משום דלא ש"ך לומר ראו גידולים שגידלתם והו' כמו י' לה אב ואין לה פתח צית אב או אין לה אב דהוילי בסקילה אע"ג דליכא פתח צית אציה והיינו חידוש דבעלמא צלא הוצאת שם רע זינתה אחר חופה בחנק כדדרישין לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה וצמוציא ש"ר בסקילה והשתא אתי נמי שפיר הא דלא נקט בצריכתא צאו לה עדים בבית חמיה שזינתה צביא אציה צלא הוצאת שם רע תידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הוילי ואישתני דינא אישתני קטלא אצל קשה לרצונו יחזק לפירושו זה דלא לקמן (דף מח:) דרשין לזנות צית אציה פרט שמסר האב לשלוחי הבעל וכל שכן היכא שנכנסה לחופה וההוא קרא לזנות צית אציה צמוציא ש"ר בדהיא כתיב: **דלמא בי חדית רחמנא היבא דא אישתני גופא** ואע"ג דלעיל צאלו נערו (דף נח: ושם) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוציא שם רע אלא צבעל דהא כבר היתה בעולה מן הנוסף וצבעילה דנוסף לא חשיב לה שניו הנוף דלא מיירי הכא אלא צשניו הנוף אחר העצירה: **תנאי היא דתנאי ב'.** וא"ת והא הכא ליכא אלא שניו דינא והכי מיימי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל צין אישתני גופא לאישתני דינא אלא לרצא דאמר מוציא שם רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה גופא אלא לרצ נחמן דאית ליה דמסבירא קאמר דלא אישתני דלא מיימי אלא מדרכי שמעון דכיון דסבר הוילי ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן צאישתני גופא ואינו חושש אלא להציא תנא דסבר בצריכתא דשילא דלא משצטין לה מקמי אידך צריכתא משום דשילא לא רצי חייא ורצי אשעיא אצל לאידך צריכתא לא מיימי שום ראיא מדרבנן דרצי שמעון ומדע דהא במסקנא משצטין לה היא דשילא: אימור

סוקלין אותה על פתח בית אביה. דהכי כתיב (והוילי את הנערה אל פתח בית אציה והא צצאו עדים בבית חמיה כתיב דהא צמוציא שם רע כתיב דמפרש ציה קרא ואקרב אליה) אלא כשניסת: **ראו גידולים שגידלתם.** כלומר מצית זה ילאת הנבלה שצו זינתה: **צאו לה עדים בבית אציה.** קודם שנשאת:

סוקלין אותה על שער העיר. דכתיב: כי יהיה נערה בתולה מאורסה וגו' והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא: **סידון בחנק.** כי היכי דאילו ונאלי השתא לאו סקילה איכא אלא חנק דכי כתיב סקילה צזינתה נערה כתיב שנאמר: כי יהיה נערה בתולה וגו' השתא נמי בחנק דכיון דאישתני גופא צין חטא להעמדה צדין אשתי קטלא לנדהשתא: **הוילי עליה שם רע.** שנכנסה משצגרה ולא מצא לה בתולים וצא לצי"ד: **הוא אינו לוקה.** אם כיחש: **ואינו נותן מטה סלע.** דכי כתיב: ויסרו אותו מלקות וענשו אותו ממון צנערה כתיב וזה עקימת שפתי גורמין לו ליענש דממתרן לקמן ועקימת שפתי צצוגרת הוילי: **היא.** אם אמת היה: **והוממיה.** עדים שהיו מעידים על זנותה ונמצאו זוממין: **מקדימין לבית הסקילה.** כלומר ישימו צצקר לשם כי אין להם נס והמלטה מן המיתה הוצאת: **היא ווממיה ס"ד.** אם אמת היה אין שקר: **אלא או היא.** אם אמת: **או ווממיה.** אם שקר: **לבים הסקילה.** אלא אע"ג דאישתני גופא ואילו ונאלי השתא צת חנק היא לא

אמרינן אישתני קטלא: **מוציא שם רע קאמרת.** לאומצי אסרה ולצסוק בגרה דמני תנא דאיירי צצאו לה עדים בבית אציה: **שאני.** מיתה הצאה על ידי הוצאת שם רע דבעל משנשאת: **דחידוש הוא.** ולא אמרינן צה דמשום דאישתני (א) דינא דאי ונאלי השתא צת חנק היא נימא אישתני קטלא דהך דזנאי צנערות: **דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא ווינתה חנק כו'.** (א) ומדע דהא צלא צגרה נמי [צלא] הוצאת שם רע ואפי' צנערות אשתני דינא הוילי דאילו ונאלי השתא חנק הוא דאיכא הוילי ונכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה דמניא [לקמן] (דף מח:) נערה ולא צוגרת בתולה ולא צעולה מאורסה ולא נשואה מאי לא נשואה אי נימא נשואה ממש היינו ולא צעולה אלא לאו נכנסה לחופה ולא נבעלה אלא אילו ונאלי השתא צת חנק היא: **ואילו מוציא שם רע.** עליה השתא ונאלי קודם כניסה לחופה בסקילה אלא צהוצאת שם רע לא אמרינן דמשום דאישתני דינא אילו ונאלי השתא לישתני קטלא הוצא ע"י זנות דמעיקרא והילכך צי בגרה נמי וינסת לא אמרינן במוציא שם רע דמשום דאישתני דינא דהשתא אישתני קטלא דמעיקרא: **ולמא כי חדיס.** כלומר הא ראייה דמיימין מסתם מוציא ש"ר לכאן לאו ראייה היא לכאן דהתם הוא דלף על צב דאישתני דינא דאילו ונאלי השתא לא אישתני קטלא דהא דזנאי מעיקרא משום דלא אישתני גופא הוא וחיידוש שחידשה תורה (א) צאישתני דינא חדית צאישתני גופא לא חדית אצל צגרה אישתני גופא היא ואי צצאו לה עדים בבית אציה אית לך למימר סברה ולצסוק צגרה בחנק צמוציא שם רע נמי משצגרה הוה ליה למימי חנק: **אלא אמר רב נחמן צר יחזק.** הא דמני שילא תידון בחנק הוילי ואישתני גופא אישתני קטלא ותניא אחריתא בסקילה ואע"ג דאישתני גופא לא אישתני קטלא תנאי היא: **אישתני ולא אישתני.** אי אמרינן אישתני קטלא או לא אישתני קטלא תנאי היא: **חטאו עד שלא נתמנו.** נשיא ומשום שאין קרבנס כשל יחיד שהנשיא מציא שעיר ומשוח מציא פרי: **הרי הן כהדיוטות.** צכצבה ושעירה שאע"פ שנשתנה גופם לא נשתנה קרבנס: **אם נודע להם עד שלא נתמנו.** דהוה ליה ידיעה וחטאה צצח גופא חייצין כהדיוטות: **משנתמנו.** דהוה ליה חטאה צשעת קרבן יחיד וידיעה צשעת קרבן נשיא: **פטורין.** לגמרי. אלא דמשום דאישתני גופא אישתני קרבן:

סבירא אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי צין אישתני דינא לאישתני גופא אישתני קרבן כל שכן צאישתני גופא ואינו חושש אלא להציא תנא דסבר בצריכתא דשילא דלא משצטין לה מקמי אידך צריכתא משום דשילא לא רצי חייא ורצי אשעיא אצל לאידך צריכתא לא מיימי שום ראיא מדרבנן דרצי שמעון ומדע דהא במסקנא משצטין לה היא דשילא: אימור

(א) סנהדרין ע"א: (ב) [לקמן מנ-], (ג) הוריות י"ה (ד) [דברים צב-], (ה) פ"י כ"י, (ו) פ"י כ"י, (ז) [וע"ע חוס' יבמות נט. ד"ה והא].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דחידוש הוא וכו' דאישתני גופא דאי ונאלי: (ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כי כלומר ומדע: (ג) ד"ה והלמא וכו' שחידשה תורה (באישתני דינא חדית) תנאי וי"צ ס"א בלא אישתני גופא חדית:

מוסף רש"י

סברה. נערה המאורסה כימי נערות, ולבסוף בגרה. משעמדה צדין. בחנק. כניסה. דהשתא (סנהדרין ע"א). הרי הן כהדיוטות. דכנת חטא אולי (הוריות י"ה). אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים, ד"ש חטאה וידיעה בעי (שם).